SEBRANICKÉ NOVINY

NOVINY OBCE SEBRANICE * Duben 2014 * 16. ročník * číslo 4*

INFORMACE RADNICE

Z jednání ZO

Veřejné zasedání dne 19. 3. 2014
Přítomno bylo 11 členů ZO.
ZO schválilo:
- pronájem 2 obecních bytů,
- žádost na konání táborů v roce 2014 Pionýrské skupině Spartakovců z Brna,
- finanční příspěvky organizacím pro rok 2014 ve výši 71.500 Kč,
- „Smlouvu o sdružování prostředků na nákup výměnného fondu pro knihovny v regionu Pardubice“ mezi obcí Sebranice a městskou knihovnou ve Svitavách na jednorázovou částku 2.500 Kč,
- směnu č. p. pozemku 369/2 v k. ú. Sebranice v obci Sebranice,
- směnu pozemků p. č. 499/31, 369/2 a 448/1 v k. ú. Sebranice v obci Sebranice s tím, že zaměření provede fi Geodeta Litomyšl,
- pro volební období 2014–2018 počet členů zastupitelstva 9,
- odprodej plastových oken vybouraných při zateplení KD, nabídka bude zveřejněna.

ZO vzalo na vědomí:
- postup advokátní kanceláře Mgr. Hamplové ve věci vrácení dotace na 4 bytové jednotky,
- závěry veřejného projednání ÚP ze dne 26. 2. 2014. Starostka obce doporučila ZO zabývat se před dokončením ÚP obce nejprve strategickým rozvojem obce Sebranice, vyzvat veřejnost, osoby v obci, které mají v obci živnost, firmu, farnost, vlastníky pozemků a všechny spolky k součinnosti.

ZO neschválilo:
- žádost o pronájem pohostinství „U Hastrmana“ pro rok 2014.

ZO bylo seznámeno:
- s přihláškou do soutěže Vesnice roku 2014.

Lenka Karalová, starostka obce

Pozvánka

Zveme občany
na veřejná zasedání ZO,
která se konají
ve středu 2. 4. a 16. 4. 2014 v 19 hodin
v zasedací místnosti
Obecního úřadu v Sebranicích

Lenka Karalová, starostka obce

Prosba

Vážení spoluobčané,

blíží se setkání rodáků, které se bude konat 31. května letošního roku, a to je chvíle, kdy do naší obce přijedou rodáci z celé republiky i zahraničí, a budou se zajímat, co je zde nového, jak se vše změnilo od té doby, kdy zde byli naposledy.

To je výzva pro nás pro všechny, kteří žijeme v Sebranicích. Prosíme vás o pomoc při úklidu prostranství kolem vašich domů. Prosíme o odstranění vašich věcí, které máte uloženy na obecních pozemcích. Jistě všichni chceme, aby naše vesnice byla pěkná a upravená a dobře jsme se zde všichni cítili.

OÚ Sebranice

Pozvánka

Zastupitelé a kulturní komise obce
srdečně zvou všechny
maminky a babičky
na oslavu svátku
DNE MATEK,
která se koná
v neděli 4. května 2014 od 14 hodin
na sále kulturního domu

Vystoupí děti z MŠ, ZŠ a ZUŠ
Občerstvení zajištěno.

Přijměte od obce Sebranice, zastupitelů a zaměstnanců přání spokojených, pokojných a požehnaných Velikonoc, co nejvíce dobrého zdraví, radosti, sil, spokojenosti a pohodových dní v rodině a v práci pro blaho spoluobčanů.

Pravidelný svoz odpadů

Duben, květen 2014
Popelnice: **11. 4., 25. 4., 9. 5.**
Plasty: **28. 4.**

Společenská kronika

*Všem jubilantům, kteří **v dubnu** oslaví své narozeniny, srdečně blahopřejeme:*

Marie Klejchová	**92 let**
Jaroslav Kopecký	**90 let**
Božena Večeřová	**81 let**
Ludmila Dřínovská	**81 let**
Jan Zindulka	**75 let**
Ludmila Večeřová	**65 let**
Vlasta Karalová	**60 let**
Věra Chadimová	**60 let**
Jiří Svůra	**55 let**
Alžběta Klusoňová	**55 let**
Václav Kopecký	**50 let**
Ivana Šlezingerová	**50 let**

„S bolestí si vystačíme sami, avšak chceme-li prožít plno radosti, potřebujeme někoho, s kým ji můžeme sdílet.“
Mark Twain

Vzpomínka

Dne 1. dubna 2014 uplynulo 10 let od chvíle, kdy nás navždy opustil manžel a tatínek pan **Josef Pohorský**.
Děkujeme za tichou vzpomínku.

Rodiny Pohorských a Vomočilova

Vzpomínka

„Prázdný je domov,
smutno je v něm.
Chybíš nám, tatínku,
všude a všem.“

Dne 26. dubna 2014 vzpomeneme 1. smutné výročí úmrtí pana **Jaroslava Vopařila** ze Sebranic.

Stále vzpomínají manželka, dcera s rodinou, příbuzní, přátelé.

Masopustní hody 1. 3. 2014

U nás to prostě žije!

Víte, kde jste na jednom místě mohli potkat zubaře, vězně, policisty, ženicha s nevěstou nebo sedláka s kobylou? Kde na Vás líčila barevné pentličky vodnice, trpaslíci hledali prince pro spící Sněhurku nebo zoufalá matka otce pro své trochu přerostlé miminko? Odpověď by Vám dal každý, kdo přišel v sobotu 1. března k nám do Sebranic na Masopustní hody. Ty mají v naší vsi dlouholetou tradici, poslední čtyři roky obohacenou o pravou domácí zabíjačku.

Od časného rána se na návsi u kapličky topilo pod kotli, řezník boural maso a zkušené hospodyně i pomocníci z něj pak připravili zabíjačkové pochoutky. První nedočkavci si tak pro jitrnice, kroupáky, polévku „prdelačku“ nebo mozeček přišli už v jedenáct hodin. O kvalitě a chuti jídla odpoledne svědčili jen prázdné hrnce, pánve i pekáče. Mastnota se spláchla pivem, pro dobrou náladu si sousedé zavdali štamprličku a děti se oblizovaly po koblihách.

O půl druhé za halasného povykování dorazily ke kapličce tolik očekávané maškary. Muzikanti začali zvesela hrát, fašankový starosta získal povolení od starostky obce Lenky Karalové a vládu nad vesnicí tak převzaly maškary. A že se do toho obuly! Kominíci kontrolovali, zda mají lidé řádně vymetené komíny, cirkusový klaun hledal kamaráda a každému zkoušel červený nos, jestli není náhodou jeho. Lékaři bez hranic zachraňovali lidi i proti jejich vůli a zubař se sestrou prováděli pečlivé prohlídky ústních dutin, a to i za pomoci moderního 3D rentgenu. Lidé se dávali do řeči s bábou, která v nůši na zádech nosila dědka a přísné dechové zkoušce u policistů se podrobil nejeden občan. Kupodivu nikdo jí neprošel! Ze Soči konečně i k nám dorazili také naši dva biatlonisti, Netrefil a Zabloudil, aby lidem objasnili, v čem tkví tajemství úspěchu našich reprezentantů na olympiádě. Jinému sportu holdovali dva mužní fotbalisti, kteří zvali lidi na hřiště. Trpaslíčci marně hledali pro svoji Sněhurku obětavého prince, který by ji políbil. Možná případného zájemce odradilo, že bylo trpaslíků o něco víc než obvykle (ono starat se totiž o 16 malých chlapíků by asi dalo zabrat). Vysloužilý voják vodil na provaze medvěda, který zvláště dámy těšil pevným huňatým objetím. Nejedna slečna i zralá žena šla dvakrát! Chybět nesměla kobyla, kterou měl sedlák kolikrát co krotit, jak byla bujná, a pečliví prvorepublikoví úředníci pomocí závory vybírali mýto za používání cest i cestiček. Lidé se smáli, tančili, zkrátka dobře se bavili.

Všem, kteří se na letošních hodech jakkoli podíleli, ať už malou či větší měrou, patří obrovské díky! Dali pro druhé svůj volný čas, ochotu, pracovité ruce i radost a veselí. A to není málo.

Masopustní hody i letos zakončil řezník, který podle tradice porazil kobylu a tím ukončil i celé období masopustního veselí. My ji ale za rok opět přivedeme k životu a zase si na jeden den uděláme legraci nejen z druhých, ale hlavně sami ze sebe. A kdo tomu nevěří, ať k nám příští rok běží!

Radka Kučerová

Masopustní hody 1. 3. 2014

Vážení,

masopustní rej je tradicí, dlouholetou tradicí Sebranic. Pamatuji, jak malá holka, průvod po vsi, kdy v každém domě, kde domácí tomu byli přístupní, masky čekalo pohoštění v podobě koblihů, štamprličky, něčeho z prasátka… Maškary potěšily domácí, možná i podle pohostinnosti, způsobem jim podobným. Lecjaké taškařice prováděly a vtípky vybrané.

Dnes už není masopust, co byl za mého mládí, ale je a musím konstatovat, že letošní masopust se vydařil obzvlášť. Prasátko nemělo chybu, pochoutky byly výborné a chutnaly. Zabíjačkové hody už jsou i na vesnici pomalu vzácnost. Však dobroty přímo z kotle a před očima strávníků vyráběné šly na odbyt. Radost pohledět, jak chutnalo. Bylo pěkné pozorovat, jak se fronta na lahůdky vzápětí přeměnila na frontu na pivo a štamprličku. Hody gradovaly nástupem venkovské kapely. Muzika se nejen vyhřívala na sluníčku, ale byla všem sluncem. Hrála dokonale, s radostí, a bylo vidět, že ji to s námi baví. Roztancovali a rozezpívali všechny.

Masky byly vtipné, každá měla svůj děj. Nikdo nic nepodcenil. Všichni byli dokonale připraveni. Bavili sebe a bavili okolí. Je správné, že byly zapojeny i děti, naši pokračovatelé tradic. Byl to den plný setkání, veselí, lásky a pohody. Obsluha byla dokonalá a vše klapalo až do samého večera.

Záměrně nikoho nejmenuji, každý ví nejlépe, co pro to udělal. Všichni jsme byli součástí. Všem děkuji a oceňuji přístup k životu a k Sebranicím. Když půjdeme spolu, tak se nám bude vždy dařit dobře.

Lenka Karalová, starostka obce

Foto: M. Čermák 10x
Více fotografií naleznete na www.sebranice.cz

Cvičení rodičů a dětí v sezóně 2013/2014

Jako každoročně, tak i loni na podzim (po změně času) začalo na sále KD v Sebranicích „Cvičení rodičů a dětí“. Realizace opravy KD však po prvotní lekci tuto zábavnou činnost přerušila. Cvičení mohlo být opětovně zahájeno v lednu 2014 a při hojné účasti dětí (průměrně ca. 15 dětí/na lekci) intenzivně pokračovalo téměř do konce února než byla započata další etapa rekonstrukce KD (výměna oken, dveří). Poté, přes snahu všech, nedošlo k obnovení cvičení v průběhu měsíce března.

Vzhledem k velkému nadšení dětí z prostoru, pohybu a opětovného stavění překážkových drah v různých variacích vč. skluzavek z laviček a přemostění pomocí švédské bedny nebo houpání se na kruzích apod., nebylo možné toto realizovat v náhradních prostorách. Přesto buďme vděčni za obojí – že po dlouhých letech se zaslouženě KD dočká obměny a že i za ztížených termínových podmínek neodradilo hlavní organizátorky, kterými druhým rokem jsou pí Lýdie Nagyová a pí Božena Prokůpková, v mysli cvičení pro děti a jejich rodiče zaštítit a každý čtvrtek od 16.30 do 17.30 hod. nápaditě vytvořit. Cvičení bylo vždy obohaceno o zábavné dětské kolektivní hry, o veselé cviky s barevnými drátěnkami doplněné básničkami, říkankami. Podobně tomu bylo i s barevnými balónky.

Cílovou skupinou jsou převážně děti „školkové“ a mladší, které zde za přítomnosti odpovědné osoby (zpravidla jednoho z rodičů) mají možnost „okoukat“ kolektiv, hry, získat pohybovou šikovnost a postupně se mezi ostatní děti zapojit. Je s radostí pozorovat, jak jsou u těchto malých dětí (do ca. 3 let věku) brzy vidět pokroky.

Všichni, kteří máte věkem odpovídající děti, jste příště srdečně vítáni. A věřme, že v tradici, která zde vznikla před více než 15 lety, se za ochoty dobrovolných cvičitelek bude nadále pokračovat.

Tímto za rodiče oběma ženám děkuji, neboť pozitivně přispěly k aktivně strávenému času malých dětí v době letošní vleklé (pro děti neatraktivní) zimy = bez sněhu!

Jana Svobodová

Foto: J. Svobodová 7x
Více fotografií si můžete prohlédnout na www.sebranice.cz

4. ročník turnaje Člověče, nezlob se!

Na sobotu 15. 3. 2014 připravila kulturní komise turnaj ve stolní hře „Člověče, nezlob se!“, kterého se překvapivě zúčastnil shodný počet hráčů jako loni, a to 40. Z celkového počtu bylo 29 místních a 11 hráčů z okolí, přesto se srdečnou vazbou na Sebranice, neboť to byla buď vnoučata našich spoluobčanů nebo děti, které navštěvují/-ovali místní MŠ.

Turnajem, který je více ovlivněn štěstěnou než strategií, se do úplného finále probojovalo 10 hráčů a umístili se v následujícím pořadí:

1. místo: Adámek Peška (5,5 roku) s tatínkem, zástupci rodiny Peškovy prozatím nevynechali jediný ročník, velcí příznivci této hry

2. místo: Ladík Čech (4,5 roku) s maminkou, na turnaji poprvé

3. místo: Sebastiánek Klejch (6 roků), loni též velmi pěkné umístění na 4. místě

4. místo: Monička Jílková (5,5 roku) s tatínkem, na turnaji poprvé

5. místo: Štěpánek Jančov (5,5 roku), bratr Jakoubka (viz 10. místo) a vnuk Minářových, na turnaji poprvé

6. místo: Eliška Drábková z Desné (8 let), sestra Karolínky (viz 7. místo) a vnučka Glänznerových č.p. 259, na turnaji poprvé

7. místo: Karolínka Drábková z Desné (5 let), sestra Elišky (viz 6.místo) a vnučka Glänznerových č.p. 259, na turnaji poprvé

8. místo: Davídek Svoboda (8 let), na turnaji každý rok

9. místo: Gabrielka Vostřelová (11 let), na turnaji potřetí

10. místo: Jakoubek Jančov (8 let), bratr Štěpánka (viz 5. místo) a vnuk Minářových, na turnaji poprvé. Oba bratři zde celý týden trávili jarní prázdniny (bydlí v Hradeckém kraji) a dle slov prarodičů, každý den společně pilně trénovali, což jim určitě pomohlo k jistotě při osobní premiéře turnaje.

Samozřejmě i letos výjimečně došlo na slzičky z nečekané prohry. Věříme však, že sladké odměny všem vyřazeným hráčům dokázaly brzy tato zklamání rozptýlit.

Amálka Dvořáková a Damián Klejch

Zajímavosti:

- v úvodu turnaje zazněla statistika vítězů za uplynulé ročníky, kdy dosud nebyl vítězem chlapec (r. 2011 – Markétka Jílková, r. 2012 – Gabriela Zavoralová, r. 2013 – Natálka Kučerová). Že se chlapci snažili tuto bilanci zvrátit, svědčí jejich obsazení na všech stupních vítězů v letošním ročníku!
- v nejhojnějším počtu (=10 hráčů) byly zastoupeny děti z MŠ (z toho = 6 z předškolního odd. a 4 z malého odd.)
- nejvíce spolužáků (= 6 hráčů) se sešlo ze 2. třídy

Závěrem mi dovolte poděkovat za krásný dort ve tvaru hry, který si vždy velmi přejí vyhrát všichni, a který jako loni zajistili a věnovali manželé Radka a Pavel Kučerovi. Shodně děkuji za velmi pěknou a originální perníkovou chaloupku na kuřích nohách, kterou vyrobila a darovala pí Bedřiška Pospíchalová.

Za pomoc s dohledem nad hrou (hlavně v počátku turnaje, kdy se po 2 kola hrálo u plně obsazených 10 stolů), děkuji za ochotu dívkám:

Aničce a Katce Horáčkovým, Veronice Kysilkové, Aničce Klejchové ml., Elišce Kuchtové, Nikolce Glänznerové, Martince Vomáčkové a Katce Jílkové.

A konečné poděkování patří Vám VŠEM, kteří jste našli odvahu a chuť přijít si zahrát tuto známou společenskou hru a strávili tak sobotní odpoledne, kdy větrné a deštivé počasí venkovním radovánkám zrovna nepřálo.

Za kulturní komisi, Jana Svobodová

4. ročník turnaje Člověče, nezlob se!

Foto: M. Čermák 3x
Více fotografií si můžete prohlédnout na www.sebranice.cz.

Zhodnocení divákem

Úspěšná kulturní komise

Blíží se pomalu, ale jistě konec volebního období. Bude na čase hodnotit. Rád bych se zmínil o kulturní komisi naší obce, která opravdu každoročně nezahálela. A ani zahálet nechce, jelikož má v plánu ještě mnoho dalších akcí. Rád bych se v krátkosti zmínil o 3 největších letošních akcích. O čtvrtém ročníku turnaje v mariáši. O jeho velkém úspěchu bylo již psáno. O dalších 2 bude jistě psáno v tomto čísle na jiném místě. Přesto bych se na ně rád podíval svýma očima. 1. března se konal tradiční masopustní průvod, který měl letos opravdu velice dobrou úroveň. Sešlo se snad na 50 nápaditých masek. Bylo celkem i dost přihlížejících, i když jich mohlo být vzhledem ke krásnému počasí ještě mnohem více. Sám jsem dříve po mnoho let průvod připravoval (i když to bylo až na elán účastníků o něco těžší). Proto dobře vím, co to dá za starost vše dobře poshánět. Proto bych chtěl za letošní průvod poděkovat udržovatelům místních lidových tradic. Opravdu se Vám zdařil. Tolik k průvodu.

Samozřejmě, že se nedalo přehlédnout, že při něm již po čtvrté visel na rohatině před moštárnou čuník. Pod ním se z kotlů od rána kouřilo a po údolí šla vábivá vůně. Uvnitř moštárny úspěšného místního řezníka Jardu Ondráčka letos nahradil Fanda Klusoň. Vedlo se mu též velmi dobře. Výrobky u okénka opět s profesionalitou sobě vlastní prodávala Miluška Kalánková s manželem Jirkou. Nalevo bylo vše možné náležitě zapít, jelikož zde obsluhovali místní hasiči. K tomu všemu vyhrávala kapela Jana Pohorského, kterou letos vybral pravdu na úrovni. Všem patří touto cestou poděkování. Největší poděkování však patří kulturní komisi obce, která vše zorganizovala a zajistila. Nezapomněla opět na dobré koblížky, ani na to, aby si měli přihlížející i konzumenti kde sednout a v klidu jitrnici, ovar, mozeček a další sníst. Leznickými hasiči totiž opět zajistila postavení velkého stanu. Díky jí tedy touto cestou za zdařilý masopust.

Další akcí kulturní komise byl pak 15. 3. též čtvrtý ročník turnaje v „Člověče, nezlob se“. Na tomto turnaji, který se konal v kulturním domě, se stejně jako loni sešlo 40 vyznavačů této populární hry. Hlavní organizátorkou, kromě ostatních, byla Jana Svobodová, za což všem patří velké díky. Jelikož zajistit takovýto turnaj opravdu není nic jednoduchého. Musí se poshánět krom jiného diplomy, desky, figurky, kostky, občerstvení, ceny (které byly opravdu hodnotné). To vše dá mnoho úsilí. Odměnou pak je radost a spokojenost třeba i pětiletých hráčů. Poděkovat bych chtěl i za to, že turnaj byl opravdu pro všechny děti, tedy i mimo sebranické. No a nezbývá než se těšit na ročník další.

Závěrem ještě jednou díky kulturní komisi za všechny akce s přáním mnoha elánu třeba již při zajišťování setkání obce Sebranice. Ať se Vám daří.

Josef Minář

Co se děje za dveřmi ZŠ?

Dopravní výchova

Blíží se jaro a sezóna cyklistů, proto jsme rádi využili nabídky Mozaiky DDM Polička na bezplatné lekce dopravní výchovy. Žáci si kromě zopakování znalostí o výbavě jízdního kola, dopravních značek a pravidel chování pro chodce vyzkoušeli i rozhodování na křižovatkách. Prezentace proběhla na výukových tabulích a zúčastnili se jí žáci 3. a 4. třídy. Děkujeme panu Odvárkovi za užitečné poučení a věříme, že si děti odnesly i pevné základy pro bezpečnost svého zdraví.

Jaroslav Bauer

Dopravní výchova na naší škole s panem Odvárkou - 3. třída

Dopravní výchova na naší škole s panem Odvárkou - 4. třída

Okresní kolo Malého florbalu 1 v Moravské Třebové

Dne 20. 2. chlapci 4. a 5. tříd výborně reprezentovali naši školu ve florbalu.

Po třech zápasech s plným nasazením zvítězili s těsným rozdílem nad žáky školy z Bystrého a obsadili PRVNÍ MÍSTO. Nejlepším střelcem byl vyhlášen Martin Jílek.

Mgr. Ilona Břeňová

Martin Jílek s diplomem

Martin Jílek, Jan Kyselý, Dominik Šmíd, Pavel Jána, Vítězslav Kuchta; u branky Jan Vostřel, Jiří Hrůzek; před nimi leží Filip Chadima

Přijímačky nanečisto

Dne 25. února si žáci deváté třídy vyzkoušeli přijímací zkoušky „nanečisto“. V souladu s naším zaměřením „Škola pro život“ se i touto cestou snažíme žáky připravit do praxe. Dnes se často setkáváme s přijímacím pohovorem na školu či do zaměstnání, také některé firmy uplatňují testování při náboru a zařazení pracovníků.

Žákyně deváté třídy Nikita Pajchlová při pohovoru

Dopoledne bylo věnováno testům z českého jazyka, matematiky a obecně studijních předpokladů. Snažili jsme se přiblížit podmínky skutečným přijímacím zkouškám – zadání testových úloh, náročnost, čas k vyplnění, způsob vyhodnocení, bodový zisk.

Po obědě při pohovoru hodnotila zkušební komise přirozené vystupování, zdůvodnění volby budoucí školy a plány do budoucna z hlediska dalšího studia či uplatnění v praxi. Pro úspěšné vedení pohovoru byla velmi důležitá nejen příprava, ale i vhodné oblečení, kontakt očima při rozhovoru, sebejisté vystupování, potlačení nervozity a pohotová reakce na otázku.

Bohužel výsledky z matematiky a českého jazyka ukázaly většině žáků, že mají ve svých znalostech mezery, které je třeba doplnit. Za nejtěžší označili žáci test z matematiky. V březnu čeká některé žáky generálka přijímacích zkoušek ještě na budoucích středních školách.

Nejlepší výsledky:

• v českém jazyce (max. 45 bodů)	Radka Vimrová	32,50 bodů
• v matematice (max. 30 bodů)	Tomáš Lněnička	12,00 bodů
• v OSP (max. 60 bodů)	Michal Šimek	45,75 bodů
• v pohovoru (max. 20 bodů)	Monika Zindulková	20,00 bodů
	Radka Vimrová	20,00 bodů

Celkové vyhodnocení nejlepších žáků (max.155 bodů) :

na 1. místě	**Radka Vimrová**	**105,25 bodů**
na 2. místě	Nikita Pajchlová	101,25 bodů
na 3. místě	Anna Klejchová	93,00 bodů

Všem žákům přeji chuť do dalšího studia, vytrvalost, pracovní nasazení a odvahu zdolávat překážky.

Mgr. Andrea Kvasničková, výchovná poradkyně

Komise při pohovoru s Kryštofem Kučerou
Foto: ZŠ 6x

Pokračování na další straně

Co se děje za dveřmi ZŠ?

Pokračování z předchozí strany

Papoušci – létající národní klenoty

Zábavně vzdělávací program o papoušcích zpestřil žákům I. a II. stupně úterní dopoledne. Děti se zábavnou formou seznámily s všeobecnými znalostmi o různých typech papoušků z jednotlivých kontinentů světa a s jejich možným chovem doma, třeba jako domácích mazlíčků. Děti si akci užily a některé z nich se rozhodly pořídit si papouška domů.

Mgr. Dana Matejsková

Foto: ZŠ 2x

Kraj Smetany a Martinů

Kraj Smetany a Martinů se představuje - Sebranice

Obec Sebranice leží na pokraji Českomoravské vrchoviny v nadmořské výšce 482 metrů. Sebranice jsou tvořeny dvěma místními částmi – Sebranice a Vysoký Les. V současnosti žije v Sebranicích 986 obyvatel, z toho 11 na Vysokém Lese. Průměrný věk obyvatel je 37,3 let.

Název Sebranice je odvozen od slovesa sebrat a označoval lid sebraný z celého okolí. Obec vznikla sloučením tří samostatných obcí – Sebranic, Pohory a Kaliště a dvou osad -Třemošná a Vysoký Les. První zmínka o Sebranicích je zapsána v berní rule v zemském archivu: „1347 villae Kalis, Trzemosna et Zebranicz episcopo…“

V obci se nachází několik památek a zajímavostí, ke kterým patří kostel sv. Mikuláše, kaple sv. Mikuláše, kaple Nejsvětější Trojice, kaple sv. Jana Nepomuckého a kaple sv. Anny na Vysokém Lese, dále Boží muka a křížky. Dalšími zajímavostmi jsou Toulovcova kašna, nejkratší železniční trať v České republice a kamenný kříž na Karlově.

V Sebranicích působí několik místních organizací a spolků, které se podílí na společenském životě obce a také nabízí volnočasové aktivity občanům. Mezi tyto patří Salesiánské středisko, kde mohou děti navštěvovat výtvarný a taneční kroužek. Dále Sbor dobrovolných hasičů, který vč. zastoupení družstev žen a mužů vede kroužek malých hasičů. TJ Sokol Sebranice zaštiťuje pravidelné fotbalové tréninky, zápasy a turnaje ve všech věkových kategoriích. Praktickému přiblížení historie, jak té nejstarší, tak i té nedávno minulé, se věnuje Spolek archaických nadšenců. Zabývá se tavbami železné rudy, pálením dřevěného uhlí v milířích, pečením chleba ve venkovních pecích, pěstováním přadného lnu a jeho ručním zpracováním až po výrobu plátna. Několikrát ročně pořádá kurzy pro veřejnost, např. řezbářství, výroba postaviček z kukuřičného šustí. Hraje divadelní představení Járy Cimrmana.

Kraj Smetany a Martinů

Také jejich zásluhou a láskou k práci našich předků můžeme v současné době na Vysokém Lese navštěvovat dvě ze tří zaniklých kaplí, které byly v loňském roce obnoveny a vysvěceny. Aktivně se na životě v obci podílí místní organizace Českého svazu zahrádkářů a jimi každoročně zajištěné moštování sezónního ovoce, myslivecké sdružení Sebranice-Lezník, včelaři a místní organizace KDU-ČSL.

Společenský život je v naší obci opravdu bohatý. Mezi pravidelně se konající kulturní a společenské akce patří: plesy (Farní, Fotbalový a Hasičský), Masopustní průvod, dětský karneval, zábavy (Velikonoční, Kateřinská), oslava svátku Dne matek, Podzimní výstava, keltský svátek Samhain, Rozsvěcení vánočního stromu, Předsilvestrovské posezení aj. Každých 5 let se společně s oslavou výročí založení hasičského spolku koná Setkání rodáků, které se nyní uskuteční 31. 5. 2014.

28. 9. 2008 byla slavnostně otevřena poznávací stezka „Sebranice v historii a současnosti“, která obsahuje 12 stanovišť a v celkové délce 8,5 km vás provede zajímavými místy obce. V obci se také protínají 3 směry cyklotras.

Pro sportovní vyžití v obci slouží areál koupaliště – bazén o délce 50 m a malý vyhřívaný bazén pro děti, víceúčelové hřiště s umělým povrchem a dvě hřiště na plážový volejbal. Dále dětské hřiště Sluníčko a fotbalové hřiště, kde se konají vzájemné zápasy s týmy z blízkého i vzdáleného okolí (muži hrají v poslední době stabilně I. B třídu).

V Sebranicích se nachází pošta, MŠ, I. stupeň ZŠ, pobočka ZUŠ, ordinace dětského a praktického lékaře, pohostinství a sezónní pohostinství na koupališti, prodejna smíšeného zboží, prodejna masa a uzenin, prodejna textilu Lamido, prodejna a opravna malé zemědělské a zahradní techniky, kadeřnictví a další. Bydlení nabízí obec v bytových domech a vlastní stavební parcely k výstavbě rodinných domů.

Foto: M. Čermák 2x

Největším zaměstnavatelem v Sebranicích je Agro družstvo Sebranice, dále firma Bohemiatex, s.r.o., Lamido, a.s., 2S Trade, s.r.o., SKH Sebranice, s.r.o. Vale-Bohemia, s.r.o., samostatně hospodařící zemědělci a drobní řemeslníci.

Více informací naleznete na www.sebranice.cz.

Iva Jílková

Zveme občany
na veřejné jednání na téma

Zachování rychlé lékařské pomoci v Litomyšli

které se bude konat v úterý 1. dubna 2014 od 16:00 hodin v kině Sokol

Přijďte diskutovat se zástupci Pardubického kraje:

MUDr. Pavlem Svobodou,
ředitelem Zdravotnické záchranné služby Pardubického kraje

Ing. Miroslavem Gregorem,
vedoucím odboru zdravotnictví Krajského úřadu Pardubického kraje

o budoucnosti fungování rychlé lékařské pomoci v Litomyšli.

Dotazy do diskuse můžete zasílat
na e-mail: mesto@litomysl.cz

Litomyšl

Sváteční slovo

Milovaní,

vzpomínám na vás v tomto předvelikonočním čase. Celá postní doba je velikou nabídkou k vnitřní proměně. Je to jako cesta, která má svůj jasný začátek, ale konec se nám ztrácí někde v nedohlednu. To podstatné je ale v tom, že známe cíl cesty. A právě Velikonoce nám na něj ukazují. Vždyť všechno veliké začíná nenápadně a docela prostě. V přírodě i v životě každého z nás. Navenek ještě nic není vidět, ale v zemi se už připravují veliké věci. To, že všechno rozkvete a zazelená se, je jen důsledkem toho, co se už dávno před tím událo skrytě a nenápadně. A tak je to v životě každého z nás.

Rád se s vámi podělím o jeden příběh ukazující na tajemství Velikonoc.

Jeden chlapec cosi ukradl. Ta událost vyšla najevo a on se moc bál, co nato řekne jeho otec, poctivý a všemi vážený muž. Toho večera by se atmosféra u stolu dala krájet. Po večeři otec se synem osaměl. Chlapec měl strach a čekal, co se bude dít. Otec celý večer nepromluvil. Náhle vstal a zamířil ke krbu. Pevně sevřel pohrabáč, který byl rozpálený od ohně a rudě žhnul. Beze slova se vrátil ke stolu. Chlapec ho s úděsem sledoval. Otec došel až k synovi. Položil levou ruku před něj na stůl a na ni rozpálený pohrabáč. Neřekl jediné slovo, a syn s hrůzou sledoval otcovu spálenou ruku. Už nikdy, až do konce života ten chlapec nic neukradl.

Je to krutý příběh. Ale co tě napadá, když se podíváš na kříž? Pán Ježíš také vzal na sebe to, co způsobil náš hřích. Ale jeho cesta nekončila na kříži. Proto po Velkém pátku slavíme neděli zmrtvýchvstání. Bolest a smutek vystřídala radost a naděje.

Každé jaro znovu a znovu připomíná nový začátek života. Někdy už nám chybí odvaha začít. Bylo i mnoho zklamání a neúspěchu. Možná jsme i znechuceni tím, co kolem sebe vidíme. Ale aby se mohlo v tomto světě něco změnit, pak je potřeba odvážných, kteří to nevzdávají. Bůh může i dnes udělat mnoho, ale k tomu potřebuje každého z nás.

Vyprošuji každému z vás tuto odvahu ke konání i malých a obyčejných věcí, které se mohou stát počátkem věcí nových a velikých. Přeji vám, abyste v sobě nesli naději pramenící z Velikonoc do prostředí svých životů. A k tomu vám rád žehnám.

P. Vojtěch Glogar, salesián

Květná neděle (13. dubna)
Liturgie nám připomíná událost Ježíšova slavného vjezdu do Jeruzaléma. Na památku této události se na začátku mše svaté žehnají jívové ratolesti.

Zelený čtvrtek (17. dubna)
Liturgii večera Zeleného čtvrtku začíná velikonoční třídenní.
Obsahem liturgie tohoto večera jsou tři historické události:
- Ježíšova večeře na rozloučenou zpřítomněná eucharistií a obřadem mytí nohou
- Jidášova zrada
- Ježíšova modlitba v Getsemanské zahradě na Olivové hoře a jeho zatčení

Mše svatá na památku poslední večeře začne v 18 hodin.
Abychom mohli prožít s Pánem Ježíšem jeho opuštěnost, kterou prožíval před svým zatčením a utrpením, jsme pozváni k tiché adoraci do 23 hodin.

Velký pátek (18. dubna)
Den, kdy prožíváme Kristovo utrpení a bolestnou smrt na kříži. Přesto na ně nemyslíme se smutkem, ale s vděčností. Vždyť skrze jeho krev prolitou na kříži můžeme dosáhnout odpuštění svých hříchů. Církev prožívá tento den jako den přísného postu – od masa a půstu újmy v jídle.
Obřady Velkého pátku (neslaví se mše svatá) mají tři části:
- bohoslužbu slova, při které se čte zpráva o Kristově umučení a končí starobylými přímluvami
- uctívání kříže, který je znamením Kristova vítězství nad hříchem a naší záchrany
- přijímání, protože z Kristova utrpení se nám nabízí nový život – dává své tělo v eucharistii jako pokrm.

Obřady Velkého pátku začnou v 17 hodin. Pak od 19 hodin bude možnost adorace u Božího hrobu až do soboty do 15 hodin.

Sváteční slovo

Vigilie zmrtvýchvstání – Velká noc (19. dubna)
Na Bílou sobotu církev neslaví žádné obřady. Setkává se u Božího hrobu, modlí se v očekávání Kristova zmrtvýchvstání.
Tato noc – vigilie (bdění), ve které Kristus vstal z mrtvých, a tak dovršil naše vykoupení, má čtyři části:
- slavnost světla – velikonoční svíce, zapálená od požehnaného ohně, prozařuje temnotu světa, je symbolem zmrtvýchvstalého Krista přítomného uprostřed nás
- bohoslužba slova – úryvky z Písma svatého ukazují na to, jak se Bůh stará v dějinách spásy o svůj národ, ale stejně i o svou církev
- křestní bohoslužba – k ní směřuje celá postní doba – k obnově křtu, tedy svého osobního rozhodnutí žít s Kristem
- eucharistická bohoslužba – jako rodina Božích dětí se nejpravdivěji spojujeme se vzkříšeným Ježíšem Kristem.

Obřady Velké noci začnou ve 20 hodin slavností světla.

Slavnost zmrtvýchvstání Páně (20. dubna)
Vrchol nejen Svatého týdne, ale hlavně celého liturgického roku. Proto událost Kristova zmrtvýchvstání prožíváme každou neděli.
Mše svaté budou v 7.30, 9.45 a v 9.30 hodin v Lubné (v 11 hodin v Širokém Dole).
Při mších svatých budou také žehnány přinesené pokrmy.

Na Velikonoční pondělí budou mše svaté v Sebranicích v 7.30 a 9.45 hodin.

Pozvání:
V neděli 13. dubna (na Květnou neděli) vás zvu na společnou modlitbu za Boží ochranu letošní úrody s prosbou o požehnání také všem, kdo na našich polích pracují.

V neděli 27. dubna proběhne ve 14 hodin na parkovišti před kostelem žehnání kol, motocyklů a aut. Srdečně zvu všechny zájemce, abychom se vydali na cesty s Božím požehnáním.

Farní pouť se letos uskuteční v sobotu 16. května a budeme putovat na Mariánskou horu u Horní Čermné (Lanškroun). Bližší informace budou v ohláškách.

Slavnost prvního svatého přijímání bude v neděli 25. května při mši svaté v 9.45 hodin.

Na slovíčko...

Tentokrát s P. Jaroslavem Kopeckým, SdB.

„Moje šílené 20. století“ je kniha uznávaného českého spisovatele Ivana Klímy. Lidí, kteří by mohli to samé říci i o svém životě, je ale mnohem víc. Mezi ně bezesporu patří salesiánský kněz Jaroslav Kopecký - Jaroušek. Letos v dubnu oslaví 90. narozeniny a to je dobrý důvod k rekapitulaci jeho zajímavého života.

Jaroušku, jaké bylo v Sebranicích dětství za první republiky?
„Z raného dětství si nic nepamatuji, vzpomínky mám až na pozdější léta. Pásl jsem krávy, husy, dělal krmení králíkům. Byl jsem normálním vesnickým klukem, v ničem jsem nevynikal a ani v dalších letech jsem na sebe neupozorňoval ničím zvláštním. Dnešním pohledem viděno, by se moje dětství dalo nazvat idylickým.
Do kostela jsme pěšky společně chodili každou neděli. Doma jsme se modlili ráno i večer. V dalších letech ať jsem se nacházel kdekoliv, nemodlil jsem se modlitby rodičů, ale nikdy jsem nešel spát, aniž bych se nepomodlil. Má modlitba bývala často ospalá, zvyková, ale nikdy nebyla předstíraná a hraná.“

Prozraďte něco víc o své rodině.
„Narodil jsem se na Pondělí velikonoční 21. dubna 1924. Rodiče se na mě těšili, byl jsem jejich první dítě. Dosud jsem, neboť všichni moji sourozenci žijí, nejstarší z 8 dětí. Mám jednoho bratra a šest sester. O dva roky mladší než já je sestra Regina (Marie), která vstoupila do řádu voršilek. O čtyři roky mladší je Růžena, která se vdala do Lubné. Poté se narodily další dvě sestry Jiřina (Alžběta) a Ivana (Anna), které jsou řádovými sestrami cyrilkami

Pokračování na další straně

Pokračování z předchozí strany

na Velehradě. Po nich se narodil můj bráška Pepa, který je jako já salesiánem a působí v Litomyšli. O patnáct let mladší Ludmila se stala lékařkou. Čtyřicet let se jako anesteziologička věnovala dětským pacientům na chirurgické klinice v Praze Motole a nyní je lékařkou v čerčanském hospici. Nejmladší z mých sourozenců je Zdislava, která se rovněž vdala do Lubné. Dělí nás od sebe 17 let. Jistě si umíte představit, jak bylo doma veselo."

A jací byli vaši rodiče?

„Tatínek byl kolářem a doufal, že až vyrostu, převezmu po něm řemeslo a otevřeme si spolu dílnu. Moje rozhodnutí studovat a touha být knězem jej zaskočila. Bohužel si ze zákopů první světové války přivezl astma a v 57 letech zemřel. Maminka jej přežila o 40 let, zemřela v roce 1992 ve 92 letech. Pokud žijí pamětníci, všichni na ni rádi vzpomínají."

Na školní léta někdo vzpomíná rád, jiný ne. Jaké jsou vaše vzpomínky?

„Do 1. třídy jsem začal chodit u nás v Sebranicích. Učení mě bavilo, známky jsem měl pěkné, a proto jsem od 5. třídy přešel na Měšťanskou školu do Poličky. Pro dnešní děti to je těžko uvěřitelné, že jsem každý den musel chodit pěšky do Poličky tam i zpět. Za každého počasí, v každé roční době."

A tehdy jste poprvé uslyšel o salesiánech. Je to tak?

„Ano, je to tak. Boží cesty jsou nevyzpytatelné. V roce 1939 u nás ve farnosti probíhaly misie. Přijeli dva kněží, kteří měli každý den pro některou věkovou skupinu celodenní duchovní program. Poslední den misií mi maminka řekla: „Zítra končí misie a každý farník by měl jít aspoň ke zpovědi, když už neměl čas nebo se nemohl zúčastňovat duchovního programu. Oni s tou situací počítají a dnes budou v kostele k dispozici věřícím, třeba i po celou noc." Do kostela jsem přišel, když už byla tma. Po zpovědi se mne kněz zeptal, kolik mám roků, co dělám a jestli jsem už někdy slyšel o Donu Boskovi a salesiánech. Odpověděl jsem, že o salesiánech nic nevím. Zpovědník mi začal vyprávět o zakladateli salesiánů a o gymnáziu ve Fryštáku, kde studuje přes 100 chlapců, kteří zde mají možnost rozpoznat svoje budoucí povolání. Na jeho otázku, jestli mě někdy napadlo stát se knězem, jsem odpověděl, že ano, ale že to nevidím ve své situaci možné. Kněz mi řekl, že o mě promluví se sebranickým farářem Kočvarou. P. Kočvara dobře znal naši rodinu, především maminku a salesiánům mě doporučil. Bylo po Velikonocích a já zatím neměl o ničem ani tušení.

Když začaly prázdniny, pozval si mě na faru pan farář a oznámil mi, že jsem byl přijat do tercie fryštáckého gymnázia s nástupem 14. srpna. Pro maminku to tehdy byla velká starost, vypravit mě do internátu."

Co bylo rozhodující, že jste se nakonec rozhodl stát salesiánským knězem?

„Především to byl příkladný a sympatický život salesiánů, kteří žili ve Fryštáku s námi. Líbilo se mi, že nežijí zavřeni v samotě kláštera, ale pracují pro děti a mládež. A tak, když se mne po třech letech studií otázal při pohovoru ředitel ústavu, jak se mi líbí salesiánský život a zda bych takový život nechtěl přijmout za celoživotní poslání, souhlasil jsem. Skončil školní rok, já odjel na poslední prázdniny domů a začátkem srpna jsem nastoupil do noviciátu. Psal se rok 1942, byla válka a mně bylo 18 let."

Po válce přišla krátká léta svobody a pak Vítězný únor 1948. Vítězství to ale rozhodně nebylo, zvláště ne asi pro mladého bohoslovce.

„Studoval jsem bohosloví v cisterciáckém klášteře v Oseku. V noci z 13. na 14. dubna 1950 vtrhli do kláštera estébáci a tak, jak jsme byli nás odvezli pryč. Komunistická vláda zrušila všechny kláštery a uzavřela všechny církevní školy. Řeholníky zavřeli, nás bohoslovce bez soudu poslali pracovat na přehradu. Jednoho dne jsem se ocitl v transportu na klíčavskou přehradu u Kladna. Celkem nás přivezli přes 100. Bydleli jsme v dřevěných lágrech po 10 na pokojích, bez teplé vody. Pracovali jsme v těžkých podmínkách ve 12hodinových směnách. V porovnání s tím, co jsem prožíval později, to byla „relativní pohoda". Byl jsem ale mezi svými. Měl jsem 26 let a z bohoslovce se stal betonář.

Po dostavbě klíčavské přehrady nás rozdělili a já se ocitl na Křímově, kde jsem na přehradě vibroval beton. O 15 letech celkem strávených na přehradách by se dala napsat celá kniha. Pán dal vždy více ochrany a sil, než bylo těžkostí."

Internovali vás, vzali svobodu a dali těžkou práci. Těžko si představit, že by to mohlo být horší. Ale stalo se.

„Tuším, že to bylo v říjnu roku 1956 mě a další 3 kněze na přehradě zatkli a odvezli do vyšetřovací vazby v Litoměřicích, kde jsem pobyl asi 4 měsíce. I tady nade mnou držel Pán ochrannou ruku – bití a fyzického týrání mě ušetřil. Psychického teroru jsem však zažíval do sytosti. Nakonec mě odsoudili za maření dozoru nad církvemi a podvracení republiky na 2 roky."

Asi je zbytečné se ptát, co vám pomáhalo tu dobu přežít.

„Rozhodně to byla víra v Boha. Kdykoliv jsem byl v těžkostech a potřeboval pomoc, Pán mi vždy poslal do cesty někoho, kdo podal pomocnou ruku, aby mě podržel."

Jaké lidi jste v Litoměřicích potkal? Nebo jste byl na cele sám?

„Nejprve sám. Ale víte, já byl za samotu vděčný. I když se mi stýskalo, to přiznávám, mohl jsem se v tichu a klidu modlit. Jednou jsem při výslechu, neznalý věcí, jak to tam chodí, na otázku vyšetřovatele jak snáším samotu, upřímně odpověděl, že dobře. Že mám čas na motlitbu a než se pomodlím za všechny, které znám, uteče mi čas jako voda. Okamžitě mě přeřadili. Dostal jsem se do cely s psychicky nemocným mužem. Byl agresivní, vyhrožoval, že pokud mu nedám cigaretu, že mě zabije. Já ale nikdy nekouřil. Pár dní jsem to vydržel, ale když se jeho hrozby stupňovaly, požádal jsem náčelníka, aby mu z mých peněz koupili cigarety. Náčelník se mi nejdříve vysmál, pak si to, ani nevím proč, rozmyslel a do cely mi přinesli 100 cigaret. Postupně jsem mu je dával, ale i tak nezbyla za pár dní ani jedna. Tehdy jsem si uvědomil, že mohu být vděčný rodičům za to, že mě vychovali ke skromnosti a pokoře. Nekouřil jsem, nepil, nebyl mlsný – těchto závislostí vyšetřovatelé hodně využívali při výsleších. Já naštěstí nebyl ničeho otrokem.

Další věcí, na kterou jsem si musel dát pozor, byli provokatéři. Nevěděl jsem, zda můj spoluvězeň není udavač, nastrčený Stb. Nedůvěra byla na místě."

Kam jste se po vyšetřovací vazbě dostal?

„Poslali mě do Jáchymovských dolů, kde se těžil smolinec. Bydlel jsem v táboře Bytíz, kde bylo asi 1000 vězňů. Poznal jsem zde hodně statečných a ušlechtilých lidí – piloty RAF, politiky, profesory, duchovní."

Jaké tam panovaly poměry?

„Dozorci tu byli různí. Někteří byli skutečnými tyrany a sadisty, většina byla k našim osudům lhostejná, jen u malé části z nich se objevovala lidskost.

Vzpomínám si na statečného P. Zerzána, rodáka z Lubné. Na Štědrý den ho zavřeli do korekce. Mráz, tma, hlad. Otec Zerzán si začal prozpěvovat koledy. Dozorce, který ho uslyšel, ho nechal a dokonce za ním přišel, že se rozdělí o jídlo, které měl z domova. P. Zerzán ho ale odmítl s tím, že Ježíšek ve chlévě také žádné jídlo nedostal. Za chvíli mu dozorce nesl deku, ale on ho opět odmítl, protože Ježíšek ve chlévě také nedostal deku. Byla to pro nás ukázka intenzivního prožitku víry."

Pokračování na další straně

Na slovíčko...

Pokračování z předchozí strany

Kdy jste se stal knězem?

„Vděčně vzpomínám na salesiána kardinála Štěpána Trochtu, který mi s ohrožením vlastního života tajně udělil kněžské svěcení 7. ledna 1961. Stalo se to nedlouho po jeho podmínečném propuštění z vězení, kdy měl vážné potíže se srdcem a za vyzrazení svěcení riskoval svou svobodu. Vysvětil mě u svých přátel – manželů – v jejich bytě v bývalém skladu kožešin a klobouků. Byla to místnost bez oken. Knězem jsem se stal s desetiletým zpožděním, měl jsem 37 let. Stalo se to proto, že jsem buď nebyl na svobodě já, nebo nebyl na svobodě ochotný světitel."

Volil byste znovu stejnou cestu, kdybyste byl opět mladý?

„Vloni to bylo už 70 let, co jsem salesiánem a vždy jsem se jako salesián cítil šťastným. Kdybych se měl znovu rozhodovat, opět bych otevřel náruč Donu Boskovi."

Sametová revoluce přinesla vytouženou svobodu. Kde vás zastihla a jak jste ji prožíval?

„Před revolucí jsem žil a pracoval v Praze. Jako kněz jsem působil tajně. Věnoval jsem se mladým lidem, především na chaloupkách, působil jsem v rodinách. V krátkém období Pražského jara v roce 1968 a 1969 jsme se spolubratry při kostele sv. Kříže na Příkopech pořádali rytmické čtvrteční mše a promítali jsme filmy. Připravoval jsem bohoslužby slova. Kostel byl plný studentů, měli jsme velký ohlas. V roce 1970 nám to komunisté zakázali. Na tyto mše jsme se rozhodli po Listopadu 89 co nejrychleji navázat. Na 13 let jsem se stal šéfredaktorem Salesiánského magazínu. Začal jsem konečně žít zasvěceným životem, jakým jsem si přál."

V roce 1991 jste se vrátil do Sebranic. Jaké to bylo?

„Otec Josef Landa požádal ze zdravotních důvodů o přeřazení do menší farnosti, a to byl důvod, proč salesiáni v roce 1991přišli do Sebranic.

Já jsem ze Sebranic odešel v 15 letech a vrátil se po více než 50 letech. Za totality jsem domů téměř nejezdil.

Našel jsem úplně jinou vesnici. Na cestách jsem nepotkával hejna hus, na loukách nikdo nepásl krávy. V mém rodném domě žijí jiní obyvatelé, kteří dům přestavěli do lepší krásy než byl ten náš původní. Bydlí v něm dobří lidé a jsem přesvědčen, že v něm nadále přebývá Boží požehnání *(pozn. red. – dům čp. 269 u Malých na Pohoře)*."

Jaroušku, co považujete ve svém životě za nejdůležitější?

„Během života jsem se učil naslouchat, chápat, čekat, odpouštět, mít všechny rád, nepropást nic závažného, neprožít čas marně. Omlouvám se všem, které jsem nedokázal podepřít.

Stále neodbytněji cítím, že světlo lampy slábne, že se blížím ke konci své pozemské cesty. Nestěžuji si. Dosud vidím, slyším, mluvím, chodím… Denně posiluji svou víru, že tato cesta nekončí pádem do nicoty, ale pádem do otevřené náruče Boží. Věřím, že z mého umírání se stane návrat dítěte k Otci a že se setkám se všemi, kteří mě měli v životě rádi.

Snažím se řídit radou sv. Františka Saleského: „Nic naléhavě neodmítej, nic naléhavě nevyžaduj. Buďme rychlí k odpouštění. Buďme rychlí k zapomínání. Věřte mi, že na kapku medu nachytáte více much, než na sud octa."

Děkuji za rozhovor.

Radka Kučerová

Foto: R. Kučerová 2x

Poděkování dárcům kol

V sobotu 22. února proběhl v Sebranicích u kapličky na Pohoře první místní veřejný sbírkový den kol pro děti v africké Gambii.

Byla to sbírka v rámci celorepublikového projektu, který pořádá společnost Kola pro Afriku, o.p.s. z Ostravy. Inspirací se staly charitativní organizace Jole Rider a hnutí Bicycles for Humanity, stejně tak také osobní zkušenosti zakladatelů českého projektu. Jeho posláním je prostřednictvím iniciativy české společnosti umožnit dětem v Africe cestu ke vzdělání. Tuto cestu dětem umožní kola, která darují lidé v ČR. Kola přivezená do Afriky podpoří celkovou gramotnost a větší možnost pracovního uplatnění, zvýšení občanského statutu lidí v Africe.

Opět se potvrdilo, že obyvatelé Sebranic a okolních vesnic jsou velice štědří a pokud se jedná o konkrétní pomoc, dokáží udělat hodně. Při sbírce lidé darovali neuvěřitelných 85 kusů cyklistických kol a několik náhradních dílů. Mimo sbírkový den bylo na sběrném místě předáno několik dalších, takže je nyní vybráno něco kolem jedné stovky kol.

Kola jsou postupně svážena do centrálního skladu v Ostravě, odkud budou po servisních úpravách následně expedována do místa určení, tedy do africké Gambie. Tam jsou kola rozdělována podle předem daných kritérií, což je vzdálenost do školy a také prospěch žáka.

Pokud někdo nemohl v sobotu kola darovat, či se o tomto projektu dozvěděl pozdě a měl by zájem nějaké kolo předat, nic není ztraceno. Sběrné místo na adrese Sebranice 206 bude otevřeno dlouhodobě a kola je možné darovat kdykoli po telefonické domluvě na čísle 724 907 189.

Má-li někdo větší zájem se o projektu dozvědět více, doporučuji navštívit internetové stránky společnosti www.kolaproafriku.cz

Touto cestou chci velice poděkovat především těm, kdo kolo darovali, ale i všem, kteří se o tuto možnost, jak snadno pomoci, podělí s ostatními.

Ing. Kamil Votřel

SBĚRNÉ MÍSTO JÍZDNÍCH KOL PRO DĚTI V AFRICKÉ GAMBII

SBĚR KOL JE MOŽNÝ KDYKOLIV PO TELEFONICKÉ DOMLUVĚ

SEBRANICE 206 | tel. 724 907 189

kola pro Afriku

www.kolaproafriku.cz

VOTŘEL P6

Zápis do MŠ

Ve dnech **22. až 25. dubna 2014** proběhne **zápis do Mateřské školy Sebranice**, okres Svitavy na školní rok 2014/2015, a to vždy od 10.00 do 16.30 hodin.

Hlaste i děti, které by docházku zahájily až ve 2. pololetí školního roku, t.j. po lednu 2015.

S sebou přineste Zdravotní průkaz dítěte.

Václava Tmejová

Očkování psů

Pravidelné očkování psů proti vzteklině proběhne v naší obci v sobotu 26. dubna 2014

<u>Časový harmonogram:</u>

Sebranice, u OÚ: 8.30–9.00 hod.
Pohora, u kapličky: 9.00–9.30 hod.
Pohora, na váze: 9.30–9.45 hod.
Kaliště, u pomníku: 9.45–10.15 hod.

Vakcinaci provádí
MVDr. Josef Horáček z Poličky.
Cena: 90 Kč

Fotbalové ozvěny mladší přípravky

Polička - gymnázium 23. 2. halový turnaj - 5. místo

Po měsíci a půl trénování jsme zavítali na tradiční turnaj do Poličky, kde jsme porovnali síly se dvěma celky z okresní soutěže a čtyřmi celky z krajské soutěže. Vzhledem k lichému počtu účastníků jsme hráli systém každý s každým po 14 minutách.

Sestava:
Brankář: Kopecký Ondra
Obrana: Kárský Petr, Mokrejš Jirka, Brabenec Dan, Vostřel Jakub
Útok: Šmíd Dan, Svoboda David, Filipi Štěpán, Klejch Damián

SFK Vrchovina (Nové Město na Moravě) : TJ Sebranice 0:0

První zápas byl boj o každý balón se spoustou nepřesností na obou stranách.
Minimum šancí na obou stranách znamenalo zaslouženou remízu.

SK Svratka : TJ Sebranice 1:1 (Kárský)

Proti tomuto soupeři jsme byli v minulosti zvyklí dávat pořádné „příděly“, leč kamarádi ze Svratky malého vzrůstu jsou o to větší bojovníci. A tak, i když jsme po zásluze vedli hezkou brankou Petra Kárského, jsme v nasazení polevili a přišel zákonitě trest, kdy jsme v rozehrávce chybovali a inkasovali.

SK Polička : Sebranice 0:0

Ukázkový souboj o každý balón, vše umocněné hlasitým povzbuzováním domácích příznivců (ale i naši tatínkové a maminky se neztratili). Hala byla jako vosí hnízdo, střídal jen ten, kdo nemohl (taktické pokyny trenérů během zápasu byli k ničemu). Zkrátka pěkná atmosféra. Škoda za neproměněné šance Jirky Mokrejše - remízu nakonec bereme jako ztrátu…

TJ Bystré : Sebranice 0:1 (Mokrejš)

V tomto utkání jsme byli papírovými favority my, ale naše finální fáze a způsob zakončení nebyl po celou dobu ideální. Ujala se pouze jedna střela - díky nakonec za ni. Škoda, herně se moc nedařilo, to však našim hráčům neubralo na radosti z jediné výhry na turnaji.

TJ Bystřice n. Pernštejnem : Sebranice 0:0

Opět remíza a boj o každý metr velké haly. Kvalitní soupeř nám mnoho nedovolil.

FC Boskovice : Sebranice 4:0

V tomto utkání jsme si to chtěli rozdat na „férovku“ a zkusit bojovat o celkové třetí místo na turnaji. Boskovice však na nás vyrukovaly stejnou měrou a fotbalově nás naprosto přehrály. Jeden jejich hráč si dělal z našich hráčů slalom a nám na lavičce nezbylo než jeho fotbalovému umění zatleskat a smířit se s čtyřbrankovým přídělem. Nevadí, za zkoušku to přeci jenom stálo :o).

Pořadí turnaje:

1. Vrchovina	3. Bystřice n. P.	**5. Sebranice**	7. Bystré
2. Boskovice	4. Polička	6. Svratka	

Dolní Újezd 8. 3. halový turnaj - 1. místo

Dlouho očekávaný turnaj ze strany našich nedočkavých hráčů se sehrál v Dolním Újezdě ve školní tělocvičně. D. Újezd, H. Újezd a Čistou dobře známe, ale Litomyšl - tak na tu jsme se s respektem dívali jako na největšího favorita turnaje. Systém se hrál každý s každým po 20 minutách.

Sestava:
Brankář: Šmíd Dan
Obrana: Kárský Petr, Mokrejš Jirka, Brabenec Dan, Vostřel Jakub
Útok: Svoboda David, Vostřel Matěj, Klejch Damián, Vomočil Jirka

Sokol Dolní Újezd : TJ Sebranice 0:0

První zápas se hrál v dobrém tempu, naši mírnou převahu jsme nedokázali gólově zúročit. V bráně se dobře osvědčil dnes poprvé chytající Daneček Šmíd.

TJ Čistá : TJ Sebranice 1:2 (Mokrejš 2x)

V tomto utkání jsme měli více ze hry, branku soupeře jsme obstřelovali, ale síť rozvlnily jenom dvě trefy. Na hřiště se postupem času dostali všichni hráči, sestava tak byla mnohdy kostrbatá. Trochu nám zatrnulo po gólu na dva jedna, ale závěr utkání jsme si už pohlídali.

TJ H. Újezd : TJ Sebranice 0:3 (Klejch, Mokrejš, Svoboda)

Zápas nebyl úplně tak jednoduchý jak by konečný výsledek nasvědčoval. Naše hra byla sice důrazná, ale postrádala klid a přesnost v přihrávkách. Individuálně jsme však soupeře přehráli, škoda jen zbrklosti, kterou jsme se připravili o lepší dojem.

SK Litomyšl : TJ Sebranice 1:4 (Svoboda 2x, Mokrejš, Brabenec)

Před posledním duelem byly karty rozdány: pokud vyhrajeme, tak jsme první, pokud… Začátek nám vyšel na jedničku, v 8. minutě to bylo 3:0 a my mohli v klidu prostřídat a vítězství si pohlídat.

Pořadí turnaje:

1. Sebranice	**10b**	4. H. Újezd	3b
2. Dolní Újezd	8b	5. Čistá	0b
3. Litomyšl	7b		

Závěrem bych chtěl poděkovat rodičům, svému asistentovi Tomáši Klusoňovi, zkrátka všem těm, kteří: zajišťují dětem zdravé svačinky, přestrojují je do dresů, asi 40x za turnaj jim zavazují tkaničky, svými hlasivkami nás povzbuzují, když se nedaří, zkrátka jsou po ruce, když je potřeba! Že to stojí za to, není pochyb. Přesvědčte se sami na našich turnajích, na které Vás tímto srdečně zvu.

Mladší přípravka: Neděle 11. 5. od 9:00 hod. - Sebranice, Čistá, H. Újezd, D.Újezd
Neděle 25. 5. od 9:00 hod. - Sebranice, Čistá, Borová, Svratka

Starší přípravka: Sobota 26. 4. od 9:00 hod. - Sebranice, Čistá, Cerekvice, Morašice
Neděle 4. 5. od 9:00 hod. - Sebranice, Čistá, D. Újezd, Morašice

připravil Jirka Mokrejš - trenér přípravky

D. Újezd 8. 3.: Horní řada zleva: Brabenec D., Svoboda D., Vostřel M., Mokrejš J., Kárský P.,Vomočil J.; dole zleva: Vostřel J., ležící Šmíd D., Klejch D. a Mokrejš J.
Foto: J. Svobodová

Fotbalové ozvěny mužů

Snad příliš vysoká, ale zasloužená porážka
SK VYSOKÉ MÝTO B - FK SEBRANICE 5 : 1 (3:1)

Možná, že až hodně velké sousto si vzali sebraničtí ve druhém přípravném zápase. Ve Vysokém Mýtě se nyní dějí věci a jejich béčko nemůže zůstat stranou. „Mejto“ A ve snaze udržet divizi se přes zimu značně posílilo. Jejich hvězdou je nyní litomyšlský odchovanec, v květnu sedmatřicetiletý Ivo Svoboda. V devatenácti letech z Litomyšle odešel a pokud správně počítám, prošel už šestnácti kluby převážně zvučných jmen. Po Jiskře Litomyšl to byla nejprve SK Chrudim, pak Baník Ratíškovice, tehdejší Agria Choceň a prvoligové kluby Slavia Praha, Plzeň, České Budějovice, Drnovice. Následovala Jihlava, odskok do slovenské Žiliny, FC Hradec Králové, Kolín, SK Převýšov, blízký a tehdy mohovitý Slavoj Cerekvice, následně Svitavy a teď Vysoké Mýto. Druhou jejich výraznou posilou je odchovanec dvacetiletý Nicolas Šumský. Už v 11 letech odešel jako velký talent do Francie (Cannes a Monaco), hrával také až v Argentině a v Itálii (Parma), načež se příliš neuplatnil v pražských Bohemians. Po osobní tragédii na silnici u Zámrsku, z níž vyvázl s podmínkou, je nyní posilou doma ve Vysokém Mýtě. Jméno Šumský z Mýta zní lahodně i vymírajícím pamětníkům litomyšlské fotbalové slávy z let 1940–1944. Možná, že je dnešní Nicolas potomkem tehdejšího věhlasného borce SK Litomyšl.

Proč se tolik rozepisuji o vysokomýtském „áčku“, když jsme hráli s „béčkem“ - spadne-li Mýto A z divize, zvýší se o jednoho počet sestupujících i ve všech soutěžích v kraji. A to se nás může v současné situaci eminentně dotýkat. Ať chceme nebo ne, musíme snaze Mýta A na jaře držet palečky. Navíc Mýto B je v pardubicko-chrudimské skupině I. B třídy po podzimu třetí, tedy jedním z kandidátů postupu. Dost již úvah - naše sestava v zápase:

Kysilka
Klusoň Zahoran T. Patočka Chadima
Prokůpek Mitáš J. Horníček J. Patočka
Opršál Vopařil

Střídali Malý, Kárský, T. Kalánek. Takový Malý by byl hrál od začátku, při rozcvičování však na třetí pokus překopl levačkou všechny ploty a ohrady na stadionu, šel míč hledat do polí v „Líbánkách“ (litomyšláci vědí), balónek našel až v zamčených tenisových kurtech a mezitím se nahoře začalo hrát bez něho. A od prvních minut bylo zřejmé, že soupeř je fotbalově někde jinde. Ve 14. minutě se Mýto ujalo vedení, o šest minut později byl Kysilka překonán podruhé. Na 1:2 snížil ZAHORAN z penalty, rozhodčím Urbanem nařízené za faul na Mitáše. Přesně stejným způsobem kopnuté jako minule s Morašicemi, kam - to nebudeme psát, nabídli bychom návod budoucím soupeřům. Pak se po přesných pasech J. Horníčka dvakrát mohl prosadit Malý, gólman ho vždy vychytal. Mejto trefilo následně tyč, do poločasu přece jen však hlavou po rohu zvýšilo vedení na 3:1.

Také po přestávce jsme se snažili důstojně držet se silným soupeřem krok, herně se to v poli jakžtakž dařilo, na fotbal se dalo dívat. Nicméně v 59. minutě soupeř zvýšil po kombinační akci zblízka na 4:1. Z našich šancí, kterých pohříchu tolik nebylo, zmiňme břevno trefené Zahoranem hlavou. V 76. min. padla poslední, pátá branka zápasu. Zmírnit porážku 5:1 mohl Malý v 82. min., kdy vypracoval vybojovaným míčem a přihrávkou šanci spoluhráčům, nikdo z nich však balón do sítě nebyl s to dopravit. I koncovka byla silnější zbraní béčka, které tak zvítězilo naprosto zaslouženě.

Příští zápas hrajeme na přírodní trávě tréninkového hřiště v Chrasti, která je po podzimu na 4. místě chrudimského okresního přeboru. To se bude psát sobota 8. března, výkop je ve 14 hodin.

Příjemné chrastecké jarní odpoledne
SK CHRAST - FK SEBRANICE 1 : 2 (0:0)

Prostředí v Chrasti nikdy nezklame. Tentokrát se hrálo za krásného jarního počasí dokonce na hlavním trávníku velkých rozměrů. Tedy tam, kde před více než třiceti lety svoje vylomeniny dozajista předváděl vysokomýtský rodák Martin Dejdar, který v Chrasti prožil svá klukovská léta. Hráli:

Kysilka
Klusoň Zahoran T. Patočka Chadima
Vopařil J. Horníček Mitáš Prokůpek
M. Karal Betlach

Střídali Z. Horníček a T. Kalánek. Tedy komplet jsme rozhodně nebyli, jak se stalo dobrým zvykem. Autory branek byli Mitáš a J. Horníček.

Už v 6. minutě se zčista jasna ocitl sám před brankou Jarda Betlach, avšak jakoby se příležitosti sám polekal a trefil jen vybíhajícího brankáře. Tři minuty poté opět Betlach, z úhlu jen „lízl“ břevno. Však ono to přijde. Pak se musel vyznamenat Martin Kysilka, když bravurně vyrážel dobře kopnutý trestný kop. V 26. minutě byl při souboji nechtěně kopnut do hlavy Patočka, vypadalo to všelijak, ale ve hře mohl po ošetření naštěstí zakrátko pokračovat. Pět minut před pauzou měl šanci skórovat osamocený Marek Karal, podobně jako Betlach v úvodu nechal vyniknout gólmana. Ruku na srdce - tyto dvě velké příležitosti se měly proměňovat, důraz v koncovce tady chyběl.

To přišlo krátce po přestávce. V 53. minutě ho předvedl PAVEL MITÁŠ a otevřel skóre - 0:1. Vedení nám však dlouho nevydrželo. V 59. min. propustil za svá záda dalekonosnou střelu pod břevno náš gólman, byla to rána takříkajíc nechytatelná (cudně dodáme, že právě pro Kysilku, který si vybral svoji slabší chvilku). V 72. minutě zápas rozhodl zprava k protilehlé tyči přízemní trefou JAN HORNÍČEK - 1:2. Jakkoli druhý poločas začal z obou stran velice svižně, závěrečnou čtvrthodinu jsme už jen hru a výsledek kontrolovali, domácí už žádnou větší šanci na zvrat neměli. Při vší úctě k našemu solidnímu výkonu byl největším zážitkem zápasu v první půli nesporně ostrý stodvacetimetrový sprint podél postranní lajny a napříč hřištěm v podání naší doktorky ke zraněnému Tomáši Patočkovi. Kdyby tento moment viděl čerstvý halový mistr světa Pavel Maslák, i on by pobledl závistí.

Další přípravný zápas na jarní sezónu hrajeme tentokrát v neděli 16. března na litomyšlské umělce proti úspěšnému účastníkovi I. B třídy pardubicko-chrudimské skupiny Sokolu Zámrsk. Hraje se od 15 hodin.

Zdeněk Vandas

Volby do Evropského parlamentu

Dne 19. února 2014 byly rozhodnutím prezidenta republiky č. 24/2014 Sb. Vyhlášeny **volby do Evropského parlamentu, které se uskuteční v pátek 23. května (14.00–22.00 hod.) a v sobotu 24. května (8.00–14.00 hod.).**

Volič, který nemůže nebo nehodlá hlasovat ve svém „domovském“ volebním okrsku, může na základě vydaného voličského průkazu hlasovat v kterémkoliv volebním okrsku na území České republiky.

Voličské průkazy budou vydávány pouze na základě PÍSEMNÉ **žádosti** podané obecnímu úřadu. Žádost lze podat od 19. února **do čtvrtka 8. května 2014 (do této doby musí být žádost obecnímu úřadu doručena).** Písemná žádost musí být opatřena ověřený podpisem voliče (je-li žádost podávána poštou, popř. doručována jinou osobou). V případě osobního doručení žádosti voličem stačí ověření totožnosti voliče pomocí platného občanského průkazu nebo cestovního dokladu. Žádost lze zaslat také v elektronické podobě, bude-li tato opatřena uznávaným elektronickým podpisem voliče nebo bude zaslána prostřednictvím datové schránky.

Voličské průkazy se mohou vydávat nejdříve ve čtvrtek 8. května 2014.

OÚ Sebranice

Celosezónní turnaj

Oznámení všem tenistům místním i přespolním. Určitě jste již zaznamenali, že zima nám úspěšně skončila, i když ona vlastně pořádně ani nezačala. Proto je potřeba oprášit naše oblíbené náčiní (myslím tím tenisovou raketu) a vyrazit plní elánu na připravený kurt.

Pokud budete chtít hrát **3. ročník Turnaje o pohár starostky obce Sebranice**, tak neváhejte a pomalu se přihlašujte. V roce 2013 trofej získali pánové Martin Hegr a Radek Myčka z Pomezí, tak pevně věřím že se Sebraňáci letos znovu o vítězství poperou. Jménem všech, kdo tuto soutěž připravují, přeji hodně zdraví a radosti ze hry.

Pavel Jílek

(Přihlašujte se prosím elektronicky na:
jilkovisebranice@seznam.cz nebo tel. 775 337 401)

Pozvánka

Městská knihovna v Litomyšli pořádá při příležitosti 70. výročí útěků letců ze zajateckého tábora v Saganu

Besedu o letci plk. Bedřichu Dvořákovi, stíhacím pilotovi z druhé světové války.

Beseda se bude konat
8. 4. 2014 v hotelu Zlatá Hvězda v Litomyšli v 17 hodin.
Zveme všechny zájemce o historii.
Obsluha zajištěna.

Hospůdka U Hastrmana má opět otevřeno

Obec Sebranice srdečně zve místní i přespolní
k návštěvě
HOSPŮDKY U HASTRMANA
na koupališti,
která od 1. 5. 2014
zahajuje svůj sezónní provoz.
1. a 8. 5. bude otevřeno od 11 do 22 hod.
Otevřeno bude zatím jen o víkendech.
Pátek 16 - 24 hod.
Sobota 11 - 24 hod.
Neděle 11 - 22 hod.

Upozornění

Upozorňujeme občany, že **svoz nebezpečného odpadu** proběhne v naší obci v **dubnu**. O přesném termínu svozu budou občané včas informováni plakáty a prostřednictvím rozhlasu.

OÚ Sebranice

Upozornění

Rozpis služeb zubní pohotovosti
Duben, květen 2014
(soboty, neděle, svátky - 8 - 11 hod.)

5.–6. 4.	MDDr. P. Novák,	Sloupnice,	465 549 236
12.–13. 4.	MUDr. A. Eliáš,	Litomyšl,	461 612 733
19.–20. 4.	MUDr. J. Joukl,	Litomyšl,	461 615 402
21. 4.	MUDr. L. Kašparová,	Polička,	775 724 524
26.–27. 4.	MUDr. J. Kočí,	Dolní Újezd,	461 631 126
1. 5.	MUDr. E. Kopecká,	Bystré,	606 182 715
3.–4. 5.	MUDr. P. Kossler,	Polička,	461 724 369

Inzerce

ars LITOMYŠL
OKRASNÁ ŠKOLKA STRAKOV
PO - PÁ 7:00 - 17:00
SO 8:00 - 11:30
Strakov 22, 570 01 Litomyšl
JARO 2014
OVOCNÉ STROMKY A KEŘE
JAHODNÍKY, RŮŽE
JEHLIČNANY, LISTNATÉ STROMY, KEŘE, DŘEVINY na živé ploty
VŘESOVIŠTNÍ A POPÍNAVÉ ROSTLINY, TRVALKY, TRAVINY
substráty, mulčovací kůra, hnojiva
tel: 461 639 001 ars-skolkastrakov@centrum.cz www.ars-vavrin.cz
Při předložení tohoto inzerátu od 1.4. do 30.4. 2014
na nákup našich výpěstků
SLEVA 10%

Upozornění

Upozorňujeme občany, kteří dosud neuhradili místní poplatky (poplatek za psa a poplatek za svoz domovního odpadu), **aby tak učinili nejpozději do 30. 4. 2014, kdy končí jejich splatnost.** Pokud částka u poplatku za odvoz domovního odpadu přesahuje 1000 Kč, lze ji rozdělit na dvě splátky. **Splatnost druhé splátky je 30. 9. 2014.**

Žádáme Vás, abyste při platbě upřednostňovali zasílání poplatků převodem na **účet obce č. 1217273389/0800**, **variabilní symbol - číslo domu**.

Splátku je možné uhradit též hotově v úředních hodinách na OÚ nebo složenkou.

Děkujeme.

OÚ Sebranice

Sebranické noviny, noviny obce Sebranice u Litomyšle. Vychází 1x měsíčně. Vydává Obecní úřad Sebranice, 569 62, Sebranice u Litomyšle, tel. 461 745 133, obec@sebranice.cz, www.sebranice.cz. Na vydání se podílely Lenka Karalová, Iva Jílková, Jana Svobodová. Grafická úprava: Iva Jílková. Podepsané příspěvky vyjadřují názory dopisovatelů a nemusí být vždy totožné s názory redakce. Povoleno Ministerstvem kultury ČR, reg. číslo MK ČR E 12052. Náklad 400 výtisků. Bezplatné. Neprošlo redakční jazykovou úpravou. **Uzávěrka příštího čísla 18. 4. 2014, vydání 2. 5. 2014.**
Tisk AP tiskárna Osík.